

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סג.

מסורת הש"ס

(א) וַיֵּלֶךְ אֲלֵהֶם וְיָכַל
 הַמִּצְרַיִם; וַיִּשְׁמְרוּ
 כָּל יְמֵי חַיָּתָם. וַיִּבְרָא
 הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ב) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ג) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ד) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ה) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ו) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ז) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ח) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ט) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (י) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יא) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יב) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יג) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יד) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (טו) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (טז) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יז) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יח) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (יט) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כ) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כא) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כב) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כג) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כד) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כה) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כו) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כז) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כח) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (כט) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.
 (ל) הַמִּצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיָּתָם.

ליתול עליה איסור אמתן למעשה. שהרי
 קני מעשיו. קודם ביאה פשיטא דמות
 ויהלה כיון דדמקמי ביאה יהיבא מילה
 ומעריך ליה קני מעשיו. הנהך באלט
 דאמר לה לא ויקני לך עד שעת
 ביאה כיון הדור אומר לה אי מעריך
 לך קני מעשיו ומה לה מחמת חסם
 ש' קלמיה ואקריביה: כיון דאמר
 מר. "בחוטפתא דקדושיך בפי"ק
 דף סא: בעלם זה. כל כמה דהייב
 לה הו' אמתן דהשטתא קנימיה:
 בעלם ססס. מ' יהיב לה לאחור ומן
 לאו אמתן הוא דהשטתא הוא דקנייה
 עליה: עובד כוכבים לאו בר
 משיבא דהו' כתיבא משיבא ישראל
 כתיבא אהו' קני מיד עמיתיה: סא קנייה
 עליה. מהשטתא קודם ביאה והייב
 קרי ליה בא עליה ואח"כ נתן לה:
 והאן בא עליה. ויחם פלוני בחתניה
 בלך בא עליה ואח"כ נתן לה הוא
 ומיהו הוהיל ומשעת ביאה שויה
 אפוחיקי ועמד בחזירה חיל עליה
 אמתן: משיב כ' שסס. לרי יעוד: (הרעלו
 ולאחרייו. עובדי כוכבים או עמי ארעו)
 לא

לא דהא איתיה בשעת ביאה
מספקא ליה יתיקו: בא עליה
עליה ואחר כך נתן לה אפילו
יצחק אמר רב חסדא לא קשיא

מוסף רש"י

[illegible]

מחלה ע"מ ביאה נתנו לה:
דאע"ג דע"מ ביאה יהייה
לאו שזר ביאה הוא: ואי
מתני' לאשמועינן דאע"ג

יחול עלה איסור אתנן למפרע אמר רבי
 (אליעזר) "כשקדמה והקריבתו ה"ד אי
 יאמר לה קני לך מעכשיו פשיטא דשרי
 היא ליתיה בשעת ביאה (א) ומתנה בעלמא
 הוא דיהיב לה ואי דלא אמר לה קני לך
 מעכשיו ה"כי מצו מקרבה יואיש כי יקדיש
 ביתו ביתו קדש אמר רחמנא (ב) מה ביתו
 ברשותו יאף כל ברשותו ילאא דמרה לה
 להוי גביך עד שעת ביאה ואי מיצטרך
 לך קני מעכשיו (ב) בעי רב הושעיא קדמה
 הקדשתו מהו כיון דאמר מר האמירתו
 לגבוה כמסירתו להריוט כמאן דאקריבתי
 ימי או דלמא השתא מיהא הא קאי ואיתיה
 בעיניה ותפשוט מדרבי אליעזר דא"ר
 אליעזר שקדמה והקריבתו דוקא הקריבו
 אבל הקדשתו לא דרבי אליעזר גופיה קא
 מיבעיא ליה מאי מיפשט פשיטא ליה
 לרבי אליעזר דהקריבתו דוקא אבל הקדשתו
 או דלמא הקריבתו פשיטא ליה והקדשתו
 חרך נתן לה אתננה מותר: ורמינדי (א) בא
 כמאן עד שלש שנים אתננה אסור אר"ר
 היא דאמר התבעלי ל' בטלה זה הא דאמר
 ל' לה בטלה זה מאי הוי (א) הא מוחסר משיכה
 משיכה ואיבעית אימא לעולם בוגנה ישראלית
 יירה בא עליה ואח"כ נתן לה הא קניא (א) לה
 קני דאמר לה אי מייתנא לך זוזי מכאן עד
 כאתנניך מתיב רב ששת (א) אומר אדם
 יתר זה צאו ושתו ברנר זה ואינו חושש
 לא

ספר הכי מדקאסר בנאו ואכלו ואני פורע אלמא ר' ינאי כ' קפדני דמי שביעית הס וקשה מי הויקין לנא שביעית מעושא און אין נסח הי"ג היה לפרש שמאילע נסח האמורא משום דמי פירות שביעית דלמא אחר הענין דהור טעמא משום דנהני מין נאך ואני אמילוי קודקא מאכלין לפועליה ולא דמי כלל לדני ר' ינאי ועוד ינאי ליה דינר גביה פ"י דריון דמקפסו ובעל הבית סמך ינאי לאו הוא חנוני המתקין אלא סמךא דעמיהו כולל שביעית וניהו קושא דמאמר לפיל היאך ד' ינאי ליה יאה בחזרה ואע"ג דמשעת ביאה אישטענד לה ואין לה שיעבוד במקביו הוי חליפי אהני דשבי דלאחריתא פרק כל השם דחליפין מותרין ואולי חליפי שביעית אסורין אלא כל שבעדני ועוד לפירושו לזון קנה לה דינר גביה יתור ינאי יתכן לפרש ואינו חושש לא משום שביעית שפורע אחר שאלכו האיסור וכל אחר ואני פורע חושש משום שפירות שביעית והשאל אפילו איירי ברייתא לאחר לא חשיב דמי פירות שביעית כש' האי גנוא שפורע א' הבית לעלמא ותנאם לפועליה מאחר שכן לוקחין הפיי מחנוני המתקין משטענד ליה דריון (1) דדרכיה לאקון דמי שטתן לפועליה היינו קיי ליה דינר גביה ש' נמנע שקוהו הדינר נכסין בעל הבית לאחר כש' ולכן חשיב בעל הבית כלוקח הפירות והירק מחנוני ינאי דמי שביעית אחרון נתפש ואם היו העניים יצאו לזון ואני פורע היה נתפש בציבור שביעית ולהלכה לא גמר ותקני להו שיעבוד נכסיו לאחר כש' עניים סוכר עמה א' המחרן שאין משטענד בערבות א' לאחרת ואפילו שיעבוד א' נמי היה טובע בזה שאין ש' יאה קניו לו והוא יאה ספור מר ואני נתון ל' א' דלאחריתא בקוף נש' פשוט (ב' צ' ד' קמ"ד) מן לו ואני קאמר אין לו על זה ועל זה לא הוה מקסי אדעתיא א' מנייהו נקט והתלמוד נושא ונתן לפי טעמו ואמא ב' כלומר וי' אין נכסיו משועבדין ממש כדין ערב ויאה

כלומר לא חקני עד שעת ביאה
להיבוי מוחר מחאר שגלה בדעמו
ואתחנן נמי ליכא דאחמר לא אי
שפא השתא מירא קאי בעיניה.
ועי' שאין אתחנן מלא על המוקדשין
למחוי לכל נדר פרט לנדר שמה
מחא מחאר למחוי בשעת ביאה חל
ספור אתחנן למפרע דהייב חל
לא להי הקדש: והא מחאר
שיבה. פי' ואפי' לר' יוחנן דאמר
נדר מורה ממות קטות הכא גבי
אין קט כיון שספקיו חכמים
קניין ממות קונה ואוקמוהו
משניה גם ממנה הפקיע ואין כלל
אין כלל ולא דמי להיא דפרק
הב (ב"מ דף מה.) נמה לפטוין מעל
קנייני הכסף מועיל דכיון דמעל מן
מורה מי יפקיע המעלה ממות
קדש: בזוהר עובדת כוכבים.

קניא במשיכה ורכש ציל מש
אמר סלעמיתן במשיכה הא לעבוד
בכנס בכסף דלילו לרי' ויחנן אית
הא לעבוד כוכבס במשיכה ומשום
די חסדא אית ליה פרק הזהב
משני דף מו: כר' יוחנן הדא משי
גומא אחרינא דלדרי יוחנן לא
קסי: בנגן דקאי בחברה.
ל' לשני תריוהי בטלה זה הא דקאי
וצירה והא דלא קאי בחצירה וי"ל
ויחנן ליה דלחא קטן בטלה סתם
איהו קאי בחצירה עם טלחא אחריס
לו אפי' שאני יכול לדחותה לטלה
האוק אפילו הכי אין שם אמתן
אפילו למאן דאית ביה צירה
אלא על המכור בשעת צילה:
אין חושש לא משום שביעית.
בקיטורס שמה ימקור דמים הללו
ש' שחשד על הצניעות ותיא דא
דמי איסורא קפדע וקראלס דמי
פירות שביעית ממעשר ויין נסך
לפועליו ומלאך פורע חובו ממתי
ירי ואיסורא משום דנהיט ממירתו
ביעור וטעמא משום שפורע חובו
בסמך דמסק בחנוי המקיפו
ומתענד לו בעל הית ליישקמך
ולא משעבד להו דבי ר' ינאי
בא עמי ואחרי נתן לה ואוקומה
מטעם שאין השעבוד על טלה זה
ע"ן (תמורה ד, ד) דאי' מאי דאיה
ע"ן דמתעבד להו ינאי נחפס באיסור
הוא (ו) לא איהו על לה לכוסר דה
מפירות שביעית שכבר פרע לו
עמי שהוא כאלו לקחם בעל הית
ע"ן פריך שפיר אלא כי קפרע
ומלו הפירות מן העולם גם כן
ממית החנוי והוא פורע המעות
מיה ליה דיתר גביה פ' דמתעבד
לשעבוד הדריי קונה נכסיו
ע"ן ונתנו לפועליו הו ינאי
ל לפועליו בשכרן ולבסוף כשיתן
מס דבי ר' ינאי ע"י ר' ינאי
ש' ינאי פורע להם מטעם א
פירות שביעית לנני ביתו דה
בלנות רק גוף הערב והקבלן אבל
בנכסיו ערב אלא כמלתו דהא
פורע לך שזהו כעין מועה דה
לך אין לו למלוה על הלוה כלום
שחא מהיאי כי היכי דלא אסיק
לך חנוי שאין מקיפו מאי מותר
רכא כו' קנה מדין ערב וכשהוא
מלה

עין משפט
גר מצוה

בא א ב מר פד הל
למור מונה הל יא
בא א ב מר פד הל
עקול הל א ב סג
עקל עקל נשעק יד ח
רמ עקל ו:
יז א ב מר פד הל
למור מונה הל יא
יא ח א ב מר פד הל
מכיר הל א ב סג
עקל נ ש טויע יד ח
רמ עקל נ ו ובהל
יא ו א ב מר פד הל
למור מונה הל יא
ב ז ח א ב מר פד
הל נ:
ל שוער חמ פ יא
עקל נ כבהל:
בא מ מר פד הל
מחלל אפורת
הל נ ש טויע יד ח
קל עקל נ שוער חמ
רמ עקל נ ו:
נח עקל ו:

תורה אור השלם
1 ואיש כי יקדש את
ביתו קדש לדתיה
והעריכו הכהן בין טוב
ובין רע כאשר יצריך
אתו הכהן בן יקום:
ויקרא כז יד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones